

31996L0062

L 296/55

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

21.11.1996

**NÕUKOGU DIREKTIIV 96/62/EÜ,
27. september 1996,
välisõhu kvaliteedi hindamise ja juhtimise kohta**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 130s lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾

toimides asutamislepingu artiklis 189c sätestatud menetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades, et:

1992. aasta viies keskkonnanalane tegevusprogramm, mille üldalused kinnitasid nõukogu ja selles kokkutulnud liikmesriikide valitsuste esindajad oma 1. veebruaril 1993. aasta resolutsiooniga 93/C 138/01, ⁽⁴⁾ on ette nähtud, et kehtivaid õhusaasteaineid käsitlevaid õigusakte tuleb muuta; selles programmis soovitatakse püstitada õhu kvaliteedi alal pikaajalisi eesmärgi;

kaitsmaks kogu keskkonda ja inimeste tervist, tuleks vältida või vähendada õhusaasteainete kontsentratsioone ning määrata välisõhu saastatuse astmetele piir- ja/või häiretasemed;

selleks, et võtta arvesse osooni eritekkemehhanisme, võib tekkida vajadus neid piir- ja häiretasemeid täiendada või asendada sihtväärtustega;

piir- ja häiretasemete arväärtused ning osooni puhul sihtväärtused ja/või piir- ja häiretasemed peavad põhinema selles valdkonnas tegutsevate rahvusvaheliste teadusrühmade töö tulemustel;

komisjon kavatses uurida ja analüüsida mitmesuguste saasteainete või saasteallikate koosmõju ning kliima mõju mitmesugustele käesoleva direktiivi raames käsitletavatele saasteainetele;

välisõhu kvaliteeti tuleb hinnata piir- ja/või häiretasemete ning osooni puhul sihtväärtuste ja/või piirtasemete järgi, võttes arvesse õhusaastega kokkupuutuvate elanikkondade ja ökosüsteemide suurust ning keskkonda;

selleks, et liikmesriikides läbiviidavate mõõtmiste põhjal toimuv välisõhu kvaliteedi hindamine oleks ühtlane, tuleks häire- ja piirtasemete väärtuste ning sihtväärtuste määramisel määrata kindlaks proovivõtukohtad ja nende arv ning mõõtmisel kasutatavad standardmeetodid;

selleks, et peale otsese mõõtmise oleks välisõhu kvaliteedi hindamisel võimalik kasutada muidki võtteid, tuleb määratleda nende võtete kasutamise kriteeriumid ja nõutav mõõtetäpsus;

käesoleva direktiivi alusel kehtestatud üldmeetmeid tuleb täiendada muude, konkreetselt iga direktiivi hõlmatud üksiku ainega seotud meetmetega;

käesoleva direktiivi üldeesmärkide saavutamiseks tuleb need konkreetsed meetmed võtta vastu võimalikult kiiresti;

koguda tuleks esialgseid esinduslikke andmeid saasteainete tasemete kohta;

kaitsmaks kogu keskkonda ja inimeste tervist, on vaja, et liikmesriigid võtavad piirtasemete rikkumise korral meetmeid nende tasemete täitmiseks kindlaksmääratud aja jooksul;

liikmesriigid peavad meetmete võtmisel võtma arvesse tööstusrajatiste käitamist käsitlevate määrustega kehtestatud nõudeid kooskõlas ühenduse poolt saastuse kompleksse vältimise ja vähendamise valdkonnas vastuvõetud õigusaktidega, kui neid õigusakte kohaldatakse;

kuna nende meetmete rakendamiseks ja jõustumiseks on vaja aega, võib tekkida vajadus määrata piirtasemetele ajutiselt lubatud ületamismäärad;

⁽¹⁾ EÜT C 216, 6.8.1994, lk 4.

⁽²⁾ EÜT C 110, 2.5.1995, lk 5.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 16. juuni 1995. aasta arvamus (EÜT C 166, 3.7.1995, lk 173), nõukogu 30. novembri 1995. aasta ühine seisukoht (EÜT C 59, 28.2.1996, lk 24) ja Euroopa Parlamendi 22. mai 1996. aasta otsus (EÜT C 166, 10.6.1996, lõike 63).

⁽⁴⁾ EÜT C 138, 17.5.1993, lk 1.

liikmesriikides võib olla piirkondi, kus saastuse tase ületab piirtaset, kuid mitte lubatud ületamismäära; piirtase tuleb saavutada kindlaksmääratud aja jooksul;

liikmesriigid peavad üksteisega konsulteerima, kui mõni saasteaine tase ületab või tõenäoliselt ületab pärast teises liikmesriigis aset leidnud suuremat saastet piirtaset ja ületamismäära või olenevalt olukorrast häiretaset;

kui määrata kindlaks häiretasemed, mille juures tuleks rakendada ettevaatusabinõusid, võimaldab see piirata mõju, mis on saastejuhtudel inimeste tervisele;

liikmesriigid peavad piirkondades ja aglomeraatides, kus saasteainete tasemed jäävad piirtasemetest allapoole, püüdma säilitada parimat säästva arenguga ühitatavat välisõhu kvaliteeti;

selleks, et hõlbustada saadud andmete töötlemist ja võrdlemist, tuleks neid andmeid komisjonile esitada ühtses vormis;

välisõhu kvaliteedi hindamise ja juhtimise ulatusliku strateegia elluviimine peab põhinema tugevatel tehnilistel ja teaduslikel alustel ning liikmesriikide pideval arvamustevahetusel;

tuleb vältida liikmesriikide poolt edastatavate andmete hulga tarbetut suurendamist; käesoleva direktiivi rakendamise käigus komisjoni poolt kogutud andmed on kasulikud Euroopa Keskonnaagentuurile (EEA) ning seepärast tohib komisjon neid agentuurile edasi saata;

soovitav võib olla kohandada välisõhu kvaliteedi hindamise kriteeriume ja võtteid teaduse ja tehnika arenguga ning luua käesoleva direktiivi kohaldamisel esitatavate andmete vahetamise kord; selleks tehtava töö hõlbustamiseks tuleks ette näha kord, mis seab liikmesriikide ja komisjoni vahel sisse tiheda koostöö komitee raames;

edendamaks vastastikust andmevahetust liikmesriikide ja EEA vahel, peab komisjon iga kolme aasta järel avaldama EEA abil aruande välisõhu kvaliteedi kohta ühenduses;

aineid, mida juba hõlmab nõukogu 15. juuli 1980. aasta direktiiv 80/779/EMÜ õhu kvaliteedi piirtasemetest ning vääveldioksiidi ja hõljuvate tahkete osakeste soovituslike arvvaartuste kohta, ⁽¹⁾ nõukogu 3. detsembri 1982. aasta direktiiv 82/884/EMÜ plii piirtaseme kohta õhus, ⁽²⁾ nõukogu 7. märtsi 1985. aasta direktiiv

85/203/EMÜ õhu kvaliteedistandardite kohta lämmastikdioksiidi suhtes, ⁽³⁾ ning nõukogu 21. septembri 1992. aasta direktiiv 92/72/EMÜ õhu osoonisaastuse kohta, ⁽⁴⁾ tuleks käsitleda esimesena,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Eesmärgid

Käesoleva direktiivi üldeesmärk on määratleda ühise strateegia aluspõhimõtted, selleks et:

- määratleda ja seada ühenduses välisõhu kvaliteedi eesmärgid inimeste tervisele ja kogu keskkonnale avalduvate kahjulike mõjude vältimiseks või vähendamiseks,
- hinnata ühiste meetodite abil ja ühiste kriteeriumide alusel välisõhu kvaliteeti liikmesriikides,
- hankida küllaldasi andmeid välisõhu kvaliteedi kohta ja tagada, et need tehakse — muu hulgas häiretasemetena — kättesaadavaks avalikkusele,
- säilitada välisõhu kvaliteeti, kui see juba on hea, ja parandada seda muudel juhtudel.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis:

1. *välisõhk* — hooneväline troposfääri õhk, välja arvatud õhk töökohas;
2. *saasteaine* — igasugune aine, mis on inimtegevuse tagajärjel otse või kaudselt välisõhku sattunud ja mis võib kahjustada inimeste tervist ja/või kogu keskkonda;
3. *tase* — saasteaine sisaldus välisõhus või sealt pindadele teatava aja jooksul sadestumise määr;
4. *hindamine* — igasugune meetod saasteaine taseme mõõtmiseks, arvutamiseks, hinnanguliseks määramiseks või ennustamiseks välisõhus;
5. *piirtase* — tase, mis on kehtestatud teaduslikult põhjendatud teadmiste alusel eesmärgiga vältida, ennetada või vähendada saasteaine kahjulikku mõju inimeste tervisele ja/või

⁽¹⁾ EÜT L 229, 30.8.1980, lk 30. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/692/EMÜ (EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48).

⁽²⁾ EÜT L 378, 31.12.1982, lk 15. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/692/EMÜ.

⁽³⁾ EÜT L 87, 27.3.1985, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/692/EMÜ.

⁽⁴⁾ EÜT L 297, 13.10.1992, lk 1.

kogu keskkonnale; piirtase tuleb saavutada teatava tähtaja jooksul ja hiljem ei tohi seda ületada;

6. *sihtväärtus* — tase, mis on kehtestatud eesmärgiga vältida rohkem pikaajalisi kahjulikke mõjusid inimeste tervisele ja/või kogu keskkonnale ning mis tuleb võimaluse korral saavutada teatava tähtaja jooksul;
7. *häiretase* — tase, mille ületamisel inimese lühiajaline kokkupuutumine saastatud õhuga kujutab ohtu tervisele ja mille puhul liikmesriigid peavad viivitamata võtma käesoleva direktiivi kohaseid meetmeid;
8. *lubatud ületamismäär* — piirtaseme protsentides väljendatud osa, mille võrra piirtaset võib käesolevas direktiivis sätestatud tingimustel ületada;
9. *piirkond* — osa, mille liikmesriik piiritleb oma territooriumil;
10. *aglomeraat* — piirkond, kus asustustihedus on suurem kui 250 000 inimest km² kohta, või piirkond, kus asustustihedus küll seda arvu ei ületa, kuid kus asjaomase liikmesriigi seisukohalt on välisõhu kvaliteedi hindamise ja reguleerimise vajadus põhjendatud.

Artikkel 3

Rakendamine ja kohustused

Liikmesriigid määravad käesoleva direktiivi rakendamiseks asjakohasel tasemel pädevad asutused ja organid, mis vastutavad järgmise eest:

- käesoleva direktiivi rakendamine,
- välisõhu kvaliteedi hindamine,
- mõõtevahendite (meetodid, seadmed, võrgud, laborid) kinnitamine,
- mõõtetäpsuse tagamine seadmete ja nende mõõtetäpsuse kontrollimise teel, eriti viies selleks kooskõlas Euroopa kvaliteedi tagamise nõuetega läbi sisekontrolle,
- hindamismeetodite analüüsimine,
- komisjoni poolt korraldatavate ühenduseüleste kvaliteedi tagamise programmide koordineerimine oma territooriumil.

Komisjonile esimeses lõigus osutatud teavet andes teevad liikmesriigid selle teabe kättesaadavaks avalikkusele.

Artikkel 4

Välisõhu piir- ja häiretasemete määramine

1. Komisjon esitab nõukogule piir- ja vajaduse korral häiretasemete ettepanekud I lisas loetletud saasteainete kohta vastavalt järgmisele ajakavale:

- hiljemalt 31. detsembril 1996 saasteainete 1—5 kohta,
- vastavalt direktiivi 92/72/EMÜ artiklile 8 osooni kohta,
- hiljemalt 31. detsembril 1997 saasteainete 7 ja 8 kohta,
- võimalikult kiiresti ja hiljemalt 31. detsembril 1999 saasteainete 9—13 kohta.

Piir- ja vajaduse korral häiretasemete kindlaksmääramisel võetakse eeskujuks II lisas sätestatud tegurid.

Osooni puhul tuleb ettepanekutes arvestada sellele saasteainele omaseid tekkemehhanisme ning selleks võib näha ette sihtväärtusi ja/või piirtasemeid.

Kui ületatakse mõni osooni sihtväärtus, teatavad liikmesriigid komisjonile meetmed, mida võetakse selle väärtuse saamiseks. Selle teabe põhjal hindab komisjon, kas ühenduse tasandil on vaja võtta täiendavaid meetmeid, ning, kui see on nii, esitab nõukogule ettepanekud.

Teiste saasteainete puhul esitab komisjon nõukogule ettepanekud piir- ja vajaduse korral häiretasemete kindlaksmääramiseks, kui teaduse arenguga seoses ja III lisas sätestatud kriteeriume arvesse võttes oleks vaja vältida või vähendada nende saasteainete kahjulikku mõju inimeste tervisele ja/või kogu keskkonnale ühenduses.

2. Komisjoni ülesanne on ainult kõige värskemaid epidemioloogiliste ja keskkonnauuringute asjasepuutuvaid andmeid ja viimaseid edusamme metroloogias arvesse võttes vaadata uuesti läbi nende piir- ja häiretasemete aluseks olevad lõikes 1 osutatud asjaolud.

3. Piir- ja häiretasemete kindlaksmääramisel kehtestatakse kriteeriumid ja võtted järgmisele:

a) lõikes 1 osutatud õigusaktide rakendamisel tehtavad mõõtmised:

- proovivõtukohtade asukohad,
- proovivõtukohtade miinimumarv,
- mõõtmise ja proovide võtmise standardmeetodid ja -võtted;

b) muude välisõhu kvaliteedi hindamise võtete, eriti modelleerimise kasutamine:

- ruumiline jaotus modelleerimisel ning objektiivsed hindamismeetodid,
- modelleerimise standardmeetodid.

Need kriteeriumid ja võtted kehtestatakse iga saasteaine puhul vastavalt aglomeraatide suurusele või saasteainete tasemetele kontrollitavates piirkondades.

4. Võtmaks piirtasemete ja välisõhu kvaliteedi parandamiseks võetavate meetmete elluviimise aja kindlaksmääramisel arvesse kindla saasteaine tegelikku taset, võib nõukogu määrata piirtasemele ka ajutiselt lubatud ületamismäära.

Seda ületamismäära vähendatakse iga saasteaine puhul piirtaseme saavutamiseks kehtestatavas korras hiljemalt ajaks, mis määratakse iga saasteaine puhul kindlaks selle piirtaseme määramisel.

5. Vastavalt asutamislepingule võtab nõukogu vastu lõikes 1 ettenähtud õigusaktid ning lõigete 3 ja 4 sätted.

6. Kui liikmesriik võtab lõike 5 sätetest tugevamaid meetmeid, teatab ta sellest komisjonile.

7. Kui liikmesriik kavatseb kehtestada piir- või häiretasemeid saasteainetele, mida I lisas osutatud ei ole ja mida ühenduse välisõhu kvaliteeti käsitlevad õigusnormid ei hõlma, teatab ta sellest piisavalt aegsasti komisjonile. Komisjon peab piisavalt aegsasti andma vastuse küsimusele, kas III lisas sätestatud kriteeriumide järgi on ühenduse tasandil vaja võtta meetmeid.

Artikkel 5

Välisõhu kvaliteedi esialgne hindamine

Liikmesriigid, mis ei tee kõigis piirkondades ja aglomeraatides saasteainete tasemete esinduslikke mõõtmisi, viivad läbi rea esinduslikke mõõtmisi, uurimisi või hindamisi, et kõnealused andmed oleksid artikli 4 lõikes 1 osutatud õigusaktide rakendamise ajaks kättesaadavad.

Artikkel 6

Välisõhu kvaliteedi hindamine

1. Kui piir- ja häiretasemed on kehtestatud, hinnatakse välisõhu kvaliteeti liikmesriikide territooriumil vastavalt käesolevale artiklile.

2. Vastavalt artikli 4 lõikes 3 osutatud kriteeriumidele on mõõtmised artikli 4 lõikega 3 hõlmatud saasteainete puhul kohustuslikud järgmistes piirkondades:

— artikli 2 lõikes 10 määratletud aglomeraadid,

— piirkonnad, milles saasteainete tase jääb piirtaseme ja lõikes 3 ettenähtud taseme vahele, ning

— muud piirkonnas, kus saasteainete tase ületab piirtasemeid.

Ettenähtud mõõtmistele lisaks võib kasutada modelleerimist, et saada välisõhu kvaliteedi kohta küllaldaselt teavet.

3. Mõõtmist võib koos modelleerimisega kasutada välisõhu kvaliteedi hindamiseks siis, kui saasteainete tase on esindusliku aja jooksul madalam kui piirtase, mis tuleb kindlaks määrata vastavalt artikli 4 lõikes 5 osutatud õigusnormidele.

4. Kui saasteainete tase on artikli 4 lõikes 5 osutatud õigusnormide järgi kindlaksmääratavatest piirtasemetest madalam, võib saasteainete tasemete määramiseks kasutada üksnes modelleerimist või objektiivset hindamist. Käesolevat sätet ei kohaldata aglomeraatide suhtes, mille puhul on saasteainetele vastavalt artikli 4 lõikes 5 osutatud õigusnormidele kehtestatud häiretasemed.

5. Saasteainete tasemete määramisel tehakse mõõtmisi kindlas kohas kas pidevalt või pisteliste proovide abil; mõõtmisi tehakse piisavalt palju, et määratavaid tasemeid oleks võimalik määrata.

Artikkel 7

Välisõhu kvaliteedi parandamine Üldnõuded

1. Liikmesriigid võtavad piirtasemetest kinnipidamiseks vajalikke meetmeid.

2. Käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks võetavad meetmed:

a) arvestavad õhu, vee ja mulla kaitsmise kompleksset käsitlust;

b) ei ole vastuolus ühenduse tööohutuse ja -tervishoiu alaste õigusaktidega;

c) ei kahjusta oluliselt teiste liikmesriikide keskkonda.

3. Liikmesriigid koostavad tegevuskavad ja näitavad neis ära meetmed, mida tuleb võtta kiiresti, kui on oht, et piir- ja/või häiretasemed ületatakse, et seda ohtu ja sellise olukorra kestvust vähendada. Sellistes kavades võib olenevalt konkreetsest olukorrast näha ette meetmeid tegevuse, sealhulgas maanteeliikluse juhtimiseks ja vajaduse korral peatamiseks, mis aitavad kaasa ületatud piirtasemete saavutamiseks.

Artikkel 8

Meetmed, mida kohaldatakse piirkondades, kus saasteainete tase ületab piirtasemeid

1. Liikmesriigid koostavad nimekirjad piirkondade ja aglomeraatide kohta, kus ühe või mitme saasteaine tase ületab nii piirtaset kui ka selle ületamismäära.

Kui mõnele saasteainele ei ole ületamismäära kehtestatud, koheldakse piirkondi ja aglomeraate, milles selle saasteaine tase ületab piirtaset, esimeses lõigus osutatud piirkondade ja aglomeraatidena ning nende suhtes kohaldatakse lõikeid 3—5.

2. Liikmesriigid koostavad nimekirjad piirkondade ja aglomeraatide kohta, kus ühe või mitme saasteaine tase jääb piirtaseme ja selle ületamismäära vahele.

3. Liikmesriigid võtavad lõikes 1 osutatud piirkondades ja aglomeraatides meetmeid, tagamaks et koostatakse või rakendatakse kava või programm piirtaseme saavutamiseks kindlaksmääratud aja jooksul.

Kõnealune kava või programm, mis peab olema kättesaadav avalikkusele, peab sisaldama vähemalt IV lisas kirjeldatud teavet.

4. Liikmesriigid koostavad lõikes 1 osutatud piirkondade ja aglomeraatide kohta, kus ühe või mitme saasteaine tase ületab piirtaset, kompleksse kava, mis hõlmab kõiki asjaomaseid saasteaineid.

5. Komisjon kontrollib korrapäraselt lõike 3 kohaselt esitatud kavade või programmide täitmist, hinnates nende edenemist ning õhusaaste arengut.

6. Kui mõni saasteaine tase ületab või tõenäoliselt ületab pärast teises liikmesriigis aset leidnud suuremat saastet nii piirtaset kui ka ületamismäära või olenevalt olukorrast häiretaset, peavad need liikmesriigid lahenduse leidmiseks omavahel konsulteerima. Komisjon võib sellistel konsultatsioonidel osaleda.

Artikkel 9

Nõuded piirkondades, kus saasteainete tase on piirtasemest madalam

Liikmesriigid koostavad nimekirja piirkondadest ja aglomeraatidest, kus saasteainete tase on piirtasemetest madalam.

Liikmesriigid hoiavad saasteainete taset nendes piirkondades ja aglomeraatides piirtasemetest allpool ning püüavad säilitada parimat säästva arenguga ühitatavat välisõhu kvaliteeti.

Artikkel 10

Häiretaseme ületamise korral kohaldatavad meetmed

Häiretaseme ületamise korral tagavad liikmesriigid, et võetakse vajalikud meetmed avalikkuse teavitamiseks (näiteks raadio, televisiooni ja ajakirjandusväljaannete vahendusel). Samuti edastavad liikmesriigid hiljemalt kolm kuud pärast saaste teket komisjonile esialgse teabe saasteainete dokumenteeritud tasemete ning saastejuhtumi(te) kestuse kohta. Häiretasemete kindlaksmääramisel koostatakse loetelu üksikasjadest, mis tuleb avalikkusele häiretaseme ületamise korral kättesaadavaks teha.

Artikkel 11

Teabe ja aruannete edastamine

Pärast seda, kui nõukogu on artikli 4 lõike 1 esimeses taandes osutatud esimese ettepaneku vastu võtnud:

1. teatavad liikmesriigid komisjonile artiklis 3 osutatud pädevad asutused, laborid ja organid ning

a) artikli 8 lõikes 1 osutatud piirkondade puhul:

i) teatavad komisjonile nii piirtaseme kui ka selle ületamismäära ületamisest, kuupäevadest ja ajast, mil ületamist vaadeldi, ning üheksa kuu jooksul pärast iga aasta lõppu dokumenteeritud väärtused.

Kui mõnele saasteainele ei ole ületamismäära kehtestatud, koheldakse piirkondi ja aglomeraate, kus selle saasteaine tase ületab piirtaset, esimeses lõigus osutatud piirkondade ja aglomeraatidena;

ii) teatavad üheksa kuu jooksul pärast iga aasta lõppu iga dokumenteeritud saastejuhtumi põhjused komisjonile;

iii) saadavad hiljemalt kaks aastat pärast selle aasta lõppu, mil ületamist vaadeldi, komisjonile artikli 8 lõikes 3 osutatud kavad või programmid;

iv) teatavad komisjonile iga kolme aasta tagant kõnealuse kava või programmi edenemist;

b) edastavad komisjonile igal aastal hiljemalt üheksa kuud pärast iga aasta lõppu artikli 8 lõigetes 1 ja 2 ning artiklis 9 osutatud piirkondade ja aglomeraatide nimekirja;

c) edastavad komisjonile iga kolme aasta järel kõige hiljem üheksa kuu jooksul nõukogu 23. detsembri 1991. aasta direktiivi 91/692/EMÜ (teatavate keskkonnavalaste

direktiivide rakendamise aruannete ühtlustamise ja ratsionaliseerimise kohta) ⁽¹⁾ artiklis 4 osutatud sektori aruande osana teabe saasteainete vaadeldud või hinnatud taseme kohta artiklites 8 ja 9 osutatud piirkondades ja aglomeraatides;

- d) teatavad komisjonile artiklis 5 ettenähtud välisõhu kvaliteedi esialgseks hindamiseks kasutatavad meetodid;

2. komisjon avaldab:

- a) iga aasta artikli 8 lõikes 1 osutatud piirkondade ja aglomeraatide nimekirja;
- b) iga kolme aasta järel aruande välisõhu kvaliteedi kohta ühenduses. Aruanne võtab kokku komisjoni ja liikmesriikide vahelise teabevahetuse mehhanismi kaudu saadud teabe;
3. komisjon kasutab lõike 2 punktis b osutatud aruande koostamisel vajaduse korral Euroopa Keskkonnaagentuuri käsutuses olevat eriteavet.

Artikkel 12

Komitee ja selle ülesanded

1. Artikli 4 lõikes 2 osutatud kriteeriumide ja võtete teaduse ja tehnika arenguga kohandamiseks vajalikud muudatused ning artikli 11 järgse teabe edastamise üksikasjalik kord ning muud artikli 4 lõikes 3 osutatud õigusnormides määratletud ülesanded võetakse vastu käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud korras.

Kohandamise tulemusel ei tohi piir- või häiretasemed mitte mingil moel muutuda.

2. Komisjoni abistab komitee, kuhu kuuluvad liikmesriikide esindajad ja eesistujana komisjoni esindaja.

Võetavate meetmete eelnõu esitab komiteele komisjoni esindaja. Tähtaja jooksul, mille määrab eesistuja lähtuvalt küsimuse kiireloomulisusest, esitab komitee eelnõu kohta oma arvamuse. Arvamus esitatakse sellise häälteenamusega, nagu on sätestatud asutamislepingu artikli 148 lõikes 2 nõukogu otsuste vastuvõtmiseks komisjoni ettepaneku põhjal. Liikmesriikide esindajate hääli komitees arvestatakse kõnealuse artikliga sätestatud viisil. Eesistuja ei hääleta.

Kui kavandatavad meetmed on komitee arvamusega kooskõlas, võtab komisjon need vastu.

Kui kavandatavad meetmed ei ole komitee arvamusega kooskõlas või kui komitee ei esita oma arvamust, esitab komisjon võetavate meetmete kohta viivitamata ettepaneku nõukogule. Nõukogu langetab otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega.

Kui nõukogu ei ole otsust teinud kolme kuu jooksul alates nõukogu poole pöördumisest, võtab komisjon ettepanud meetmed vastu.

Artikkel 13

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid artiklite 1—4 ja 12 ning I–IV lisa puhul hiljemalt 18 kuud pärast direktiivi jõustumist, ülejäänud artiklite puhul hiljemalt kuupäeval, mil kohaldatakse artikli 4 lõikes 5 osutatud õigusnorme.

Kui liikmesriigid kõnealused meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 14

Käesolev direktiiv jõustub Euroopa Ühenduste Teatajas avaldamise päeval.

Artikkel 15

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 27. september 1996

Nõukogu nimel
eesistuja
M. LOWRY

⁽¹⁾ EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48.

*I LISA***LOETELU ÕHUSAASTEAINETEST, MIDA TULEB VÄLISÕHU KVALITEEDI HINDAMISEL JA JUHTIMISEL ARVESSE VÕTTA****I. Saasteained, mida tuleb uurida algstaadiumis, sealhulgas saasteained, mida hõlmavad kehtivad välisõhu kvaliteeti käsitlevad direktiivid**

1. Vääveldioksiid
2. Lämmastikdioksiid
3. Tahketest osakestest koosnev aine, näiteks tahm (kaasa arvatud mw 10)
4. Hõljuvatest tahketest osakestest koosnev aine
5. Plii
6. Osoon

II. Muud õhusaasteained

7. Benseen
 8. Süsinikmonooksiid
 9. Polüaromaatsed süsivesinikud
 10. Kaadmium
 11. Arseen
 12. Nikkel
 13. Elavhõbe
-

*II LISA***PIIR- JA HÄIRETASEMETE KINDLAKSMÄÄRAMISEL ARVESTATAVAD TEGURID**

Piir- ja vajaduse korral häiretasemete kindlaksmääramisel võib eeskujuna arvesse võtta järgmisi tegureid:

- elanikkonnaosade ja eriti selle allrühmade saastega kokkupuutumise ulatus,
 - kliimatingimused,
 - taimestiku ja loomastiku ja nende elupaikade tundlikkus,
 - saasteainetega kokkupuutuvad ajaloolised mälestised,
 - majanduslik ja tehniline teostatavus,
 - saasteainete, sealhulgas teiseste saasteainete ja osooni kaugelekandumine.
-

III LISA

SAASTEAINETE ARVESSEVÕTMISE JUHISED

1. Mõju võimalikkus, suurus ja sagedus; inimeste tervise ja kogu keskkonna puhul tuleb erilist tähelepanu pöörata pöördumatule mõjule.
2. Saasteaine katvus ja suur kontsentratsioon atmosfääris.
3. Muundumine keskkonnas või metaboolne muutumine, kuna selle käigus võib tekkida toksilisemaid kemikaale.
4. Püsivus keskkonnas, eriti kui saasteaine ei ole biolagunev ja võib inimorganismis, keskkonnas või toiduahelas akumuleeruda.
5. Saasteainega kokkupuutumine:
 - kokkupuutuva elanikkonna, elusressursside või ökosüsteemide suurus,
 - eriti tundlike objektide olemasolu vastavas piirkonnas.
6. Kasutada võib ka riskihindamise meetodeid.

Saasteainete valimisel tuleb võtta arvesse direktiivi 67/548/EMÜ ⁽¹⁾ ja selle hilisemate kohanduste kohaselt kehtestatud asjaomaseid ohukriteeriume.

(¹) EÜT 196, 16.8.1967, lk 1/670. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 91/632/EMÜ (EÜT L 338, 10.12.1991, lk 23).

IV LISA

TEAVE, MIS TULEB VÕTTA KOHALIKKU, PIIRKONDLIKKU VÕI RIIKLIKKU VÄLISÕHU KVALITEEDI PARANDAMISE PROGRAMMI**Teave, mida tuleb esitada vastavalt artikli 8 lõikele 3**

1. Ülemäärase saaste asukoht
 - piirkond
 - linn (kaart)
 - mõõtejaam (kaart, geograafilised koordinaadid).
 2. Üldteave
 - piirkonna liik (linn, tööstuspiirkond, põllumajandusala)
 - saastatud ala hinnanguline suurus (km²) ja kokkupuutuva elanikkonna suurus
 - kasulikud andmed kliima kohta
 - asjakohased topograafilised andmed
 - küllaldane teave kaitset vajavate objektide kohta piirkonnas.
 3. Vastutavad ametiasutused

Parandusprogrammide väljatöötamise ja täitmise eest vastutavate isikute nimed ja aadressid.
 4. Saaste laad ja hindamine
 - varasematel aastatel (enne parandusmeetmete rakendamist) vaadeldud saasteainete tasemed
 - projekti algusest peale mõõdetud tasemed
 - hindamisel kasutatavad meetodid.
 5. Saaste päritolu
 - peamiste saastet tekitavate heitmeallikate loend (kaart)
 - nendest allikatest lähtuvate heitmete üldkogus (tonni aastas)
 - teavet teistest piirkondadest lähtuva saaste kohta.
 6. Olukorra analüüs
 - ülemäärase saaste tekkimise üksikasjalikud põhjused (ülekandumine, kaasa arvatud kandumine üle piiri, teke)
 - võimalikud üksikasjalikud meetmed välisõhu kvaliteedi parandamiseks.
 7. Enne käesoleva direktiivi jõustumist olemas olnud parandusmeetmete või -projektide üksikasjad, st
 - kohalikud, piirkondlikud, siseriiklikud, rahvusvahelised meetmed
 - nende meetmete täheldatud mõju.
 8. Pärast käesoleva direktiivi jõustumist saaste vähendamiseks vastuvõetud meetmete või projektide üksikasjad
 - kõikide projektis ettenähtud meetmete loetelu ja kirjeldus
 - projekti ajakava
 - õhukvaliteedi parandamise hinnangulised eesmärgid ja nende saavutamise hinnanguline aeg.
 9. Pikema aja jooksul kavandatavate või uuritavate meetmete või projektide üksikasjad.
 10. Käesoleva lisa kohaselt nõutava teabe täiendamiseks kasutatavate trükiste, dokumentide, töömaterjalide jms loetelu.
-